

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant järgmise väite.

Liidu õiguse rikkumine, eelkõige on rikutud pädevuse jaotust Üldkohtu ja Avaliku Teenistuse Kohtu kui erikohtu vahel, nagu see tuleneb ELTL artiklist 270 koostoimes Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 91 lõikega 1, määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 8 lõikest 3 ja ELTL artikli 256 lõike 1 esimesest lausest ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 62a ja I lisa artiklist 1.

— Selle kohaselt ei ole Avaliku Teenistuse Kohus üldiselt pädev kõikides vaidlustes liidu ja isiku vahel, kelle suhtes kohaldatakse personalieeskirju, vaid üksnes vaidlustes, mis puudutavad seda isikut kahjustava meetme õiguspärasust personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses.

— Kui ametnik esitab dokumentidega tutvumise taotluse, siis tegutseb ta tavakodanikuna määruse nr 1049/2001 tähenduses. Tema käsutuses on määruse kohane spetsiaalne õiguskaitsevahendite süsteem, mis seisneb Üldkohtule esitatavas tühistamishagis. Personalieeskirjade ja määruse (EÜ) nr 1049/2001 õiguskaitsemenetlus ei ole üldse ühitatavad.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

28. märtsil 2011 esitatud hagi — Transports Schiocchet — Excursions versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-203/11)

(2011/C 186/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Prantusmaa) (esindaja: advokaat É. Deshoulières)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— mõista Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Komisjonilt solidaarselt välja SARL Trahsport Schiocchet — Excursions'i poolt kantud kahju eest hüvitis summas 8 372 483 eurot;

— otsustada, et selliselt välja mõistetud summade pealt maksakse seadusjärgse määra alusel intressi alates ajast, mil Euroopa Komisjonile tehti teatavaks eelnev kahju hüvitamise nõue;

— mõista hageja kohtukulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 87 välja Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust kohtulikule ärakuulamisele ja eelkõige Euroopa Liidu organite kohustust näha ette töhusa õiguskaitsevahendi kasutamise võimalus Euroopa Liidu õigusaktidega isikutele antud õiguste rikkumise korral. Hageja viitab sellele, et esiteks puudub sanktsioon nende liikmesriikide ja vedajate suhtes, kes ei pea kinni määruses (EMÜ) nr 684/92 kehtestatud lubade väljastamise korrast, ja teiseks nende vedajate kahju hüvitamise kord, kes järgivad seda lubade väljastamise korda.

2. Teine väide, et rikutud on ELTL artikleid 94–96, kuna komisjoni oli kohustatud kontrollima nõukogu määruse (EMÜ) nr 684/92⁽¹⁾ nõuetekohast rakendamist, selgitama tõhusalt välja ettevõtjad, kes ei pidanud kinni määruses ette nähtud lubade väljastamise korrast, ja lõpetama määruse kohaldamisest tulenev diskrimineerimine. Hageja viitab sellele, et komisjoni ei ole võtnud vajalikke meetmeid seoses kõnealuse määruse rakendamisega vaatamata sellele, et hageja on esitanud mitu kaebust, mis annab tunnistust sellest, et komisjon oli olukorrast teadlik. Kostja tegevusetus — vaatamata sellele, et ta oli hagejat kahjustavast olukorrast tegelikult teadlik — kujutab endast rasket ja ilmset rikkumist, mis toob kaasa ELTL artiklite 94–96 piisavalt selge rikkumise.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. märtsi 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 684/92 bussidega toimuva rahvusvahelise reisijateveo ühiseeskirjade kohta (EÜT L 74 1992, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 306).